

Ваша Екселенцијо...,

Уважени...,

Поштовани...,

Драги пријатељи,

Пре свега, дозволите ми да у име Владе Републике Србије ауторима књиге „Српско војно гробље“, „Друштву пријатеља Алжира“ и свима нама честитам на лепом, корисном и успешно оствареном издавачком подухвату који је резултирао штампањем публикације, и да Вам се, у своје лично име, захвалим на могућности да и сам будем учесник у њему пишући предговор књизи.

Публикација која је пред нама од вишеструког је значаја: прво, она нас подсећа на један величанствен период историје српског и алжирског народа; затим, она је сведочанство о томе како су се наша два народа поштовала и уважавала у деценијама које су протекле од Првог светског рата до данас; и треће, али не и најмање важно, садржај ове књиге може нам послужити као оријентир за сналажење у бурном времену данашњице, или као магнет на компасу исправног и праведног расуђивања у тренуцима када смо можда опхрвани сумњама и малодушношћу притиснути великим изазовима са којима се суочавамо.

Као што сам то поменуо у предговору, књига под називом „Српско војно гробље“ објављена је поводом стогодишњице постојања и очувања српског војног гробља у Алжиру, у спомен свим погинулим војницима српске војске из Првог светског рата чији земни остаци почивају на многобројним гробљима широм Алжира и Магреба. Иако је српској јавности више познато да су српски ратници сахрањени на Зејтинлику у Грчкој, и Бизерти и Мензел Бургиби у Тунису, и на многим другим местима широм Европе и света, недовољно је познато да се, у пријатељском Алжиру, у близини главног града, у општини Дели Ибрахим, налази и Српско војничко гробље, на ком су сахрањена 324 ратника.

Та 324 ратника део су моћне оружане силе, силе која је након слома матичне државе наставила да се бори за слободу своје отаџбине и право европских народа на самоопредељење и живот у миру, слободи и демократији. Српска оружана сила дала је велики допринос победи савезника над германским милитаризмом и империјализмом који је пре једног века претио да пороби читаво човечанство, не зато што је сила српских армија „лежала у топузу“,

како је рекао славни песник и значајни државник српског народа, Петар Други Петровић Његош; већ зато што је силовит борбени морал српских војника и његов разорни ефекат био утемељен на бескомпромисној непокорности читавог српског народа, о чему сведочи и велики број наших цивилних жртава, један од највиших у Првом светском рату.

На начелу самоопредељења народа које је настало као последица тријумфа над Централним силама у Првом светском рату, створени су услови за каснију успешну деколонизацију афричког континента, на ком се и алжирски народ ипак морао изборити за слободу и поднети велике жртве. Ту борбу алжирског народа српски народ је гледао са симпатијама, и поздравио је независност и самосталност Алжира.

Српска држава и народ никада нису веровали у империјализам. Упркос томе што су били већина у релативно великој и снажној држави која је настала захваљујући задивљујућим победама српског оружја у Првом светском рату и огромним жртвама српског народа који је у њему изгубио трећину становништва, Југославији, Срби су се чврсто држали своје традиционалне етике чојства и јунаштва чије је значење један други српски књижевник и народни вођ, Марко Миљанов, сажео једном јасном дефиницијом: „Јунаштво је када себе браним од другог, чојство је када другог браним од себе.“ Док је бранио друге од себе, српском народу се нажалост догодило да је читава једна покрајина, колевка српске државе, Косово и Метохија, била колонизована становништвом једне суседне државе.

Драги пријатељи,

И данас су у свету супротстављене две силе: једна, чија је моћ утемељена на међународном праву и правди, и друга, која своју моћ демонстрира тако што своје намере спроводи игноришући и грубо кршећи међународно право и правду. Сви напори ове друге силе заправо су доказ немоћи, јер произлазе из очаја и неће се моћи трајно одржати због тога што немају ваљано вредносно утемељење, и засигурно ће на крају доживети потпуни слом и пропаст, баш као што је пропао германски милитаризам у Првом светском рату, или монструозна фашистичка идеологија у Другом, или колонијална царства која су у ропству држала народе широм света.

Ми смо чврсто опредељени да поштујемо резолуције које су донесене у референтним телима Организације Уједињених Нација, и решени смо да деламо једино у складу са њима, јер, подсећа Његош, „коме закон лежи у

топузу, трагови му смрде нечовјештвом“. Захвални смо Народној Републици Алжир што не прихвата једнострано проглашену независност такозване Републике Косово и уверен сам да ће наша два народа, алжирски и српски, и у будућности стајати један до другог у одбрани оних вредности због којих трачак наде у праведнији и бољи свет још увек није згаснуо.

Хвала.